

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Andrey Kriškovej, v právnej veci žalobcu: **Matej Hruška**, nar. 22.04.1988, bytom Miletičova 60, 821 08 Bratislava, zastúpený advokátkou Mgr. Mariannou Leontiev, konateľka advokátskej kancelárie Marianna Leontiev advokáti, s.r.o., so sídlom Fraňa Kráľa 29, Bratislava, IČO: 36 863 777 a zároveň advokátom JUDr. Petrom Kubinom, so sídlom Štefánikova 15, 811 05 Bratislava, číslo licencie SAK:4870, proti žalovanému: **Úrad vlády Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava, zastúpený advokátkou JUDr. Michaelou Törökovou, so sídlom Ul. 29. augusta 5, Bratislava, IČO: 30 848 679, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí č. 2461/37140/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37138/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37147/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37148/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37150/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37151/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37152/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37153/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37154/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37156/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37294/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37295/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37296/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37297/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37298/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37299/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37300/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37301/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37302/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, č. 2461/37303/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017, jednohlasne, takto

r o z h o d o l:

I. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37138/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24512/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37140/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24530/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

III. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37147/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24533/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

IV. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37148/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24535/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

V. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37150/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24536/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

VI. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37151/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24543/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

VII. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37152/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24569/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

VIII. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37153/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24575/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

IX. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37154/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24577/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

X. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37156/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24578/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XI. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37294/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24584/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XII. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37295/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24587/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XIII. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37296/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24588/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XIV. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37297/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24591/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XV. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37298/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24593/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XVI. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37299/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24594/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XVII. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37300/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24596/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XVIII. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37301/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24597/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XIX. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37302/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24598/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

XX. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vedúceho Úradu vlády SR č. 2461/37303/2017/KGTSÚ zo dňa 3. augusta 2017 ako aj rozhodnutie Úradu vlády SR č. 2248/24599/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave **priznáva** žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

O d ô v o d n e n i e

I. Rozhodnutia správnych orgánov.

1. Úrad vlády Slovenskej republiky podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSPI“) v spojení s § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „SP“), svojimi rozhodnutiami

I. č. 2248/24512/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, irol@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Detailný návrh prevádzkového modelu analytickej jednotky" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

II. č. 2248/24530/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, kozi@mail.chcenivediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Analytický report december" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

III. č. 2248/24533/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, ysab@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Prístup k iteratívnemu procesu textovej analýzy" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

IV. č. 2248/24535/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, pety@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Doménová analýza" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

V. č. 2248/24536/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, ifat@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Analytický report november" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

VI. č. 2248/24543/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, dumo@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Návrh matematickej reprezentácie spracovania textu" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

VII. č. 2248/24569/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, diny@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Metodika úvodného spracovania textu" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

- VIII. č. 2248/24575/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, goti@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Analytický report október" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.
- IX. č. 2248/24577/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, ykeg@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Komplexná analýza riadenia publicity ÚV SR" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.
- X. č. 2248/24593/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, bema@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Úvod do rozpoznávania prirodzeného jazyka" realizovaný podľa zmluvy OVO1- 2015/000121-064.“.
- XI. č. 2248/24594/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, hyjoj@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Analýza a posúdenie analytických nástrojov spracovania obsahu na internete" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.
- XII. č. 2248/24596/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, lepi@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Projektový plán" realizovaný v rámci plnenia 1 podľa zmluvy OV01-2015/000121- 064.“.
- XIII. č. 2248/24597/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, xuro@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Analýza dátových zdrojov" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.
- XIV. č. 2248/24598/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, ecez@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26. 05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Prípady použitia" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.
- XV. č. 2248/24599/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, joze@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Úvodná analýza problematiky spracovania prirodzeného jazyka" realizovaný podľa zmluvy OVO1 - 2015/000121-064.“.
- XVI. č. 2248/24578/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovel žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, povi@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Analytický report - zahraničné médiá" realizovaný podľa zmluvy OVO1- 2015/000121-064.“.

XVII. č. 2248/24584/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovelo žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, uvab@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Projektový plán" realizovaný v rámci plnenia 2 podľa zmluvy OVO1-2015/000121- 064.“.

XVIII. č. 2248/24587/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovelo žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, cezy@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26. 05. 2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Metodika spracovania prirodzeného jazyka" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

XIX. č. 2248/24588/2017/KVSÚ zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovelo žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, gufa@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Prístup k extrakcii informácií" realizovaný podľa zmluvy OV01-2015/000121- 064.“.

XX. č. 2248/24591/2017/KVSÚ7 zo dňa 7. júna 2017, podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI nevyhovelo žiadosti žiadateľa Mateja Hrušku, Žilinská 4, 040 11 Košice, hoka@mail.chcemvediet.sk zo dňa 26.05.2017, ktorou požiadal o informáciu „výstup "Návrh analytického reportu" realizovaný podľa zmluvy OVO1-2015/000121-064.“.

2. Proti predmetným rozhodnutiam podal žalobca rozklady, o ktorých rozhodol vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky, ktorý ako správny orgán príslušný podľa § 19 ods. 2 ZoSPI v spojení s § 61 ods. 2 SP, rozklady žalobcu podľa § 59 ods. 2 SP zamietol a rozhodnutia Úradu vlády Slovenskej republiky potvrdil, svojimi rozhodnutiami

- I. č. 2461/37138/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- II. č. 2461/37140/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- III. č. 2461/37147/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- IV. č. 2461/37148/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- V. č. 2461/37150/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- VI. č. 2461/37151/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- VII. č. 2461/37152/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- VIII. č. 2461/37153/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- IX. č. 2461/37154/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- X. č. 2461/37156/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XI. č. 2461 /37294/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XII. č. 2461/37295/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XIII. č. 2461/37296/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XIV. č. 2461 /37297/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XV. č. 2461 /37298/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XVI. č. 2461/37299/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XVII. č. 2461/37300/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XVIII. č. 2461/37301/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XIX. č. 2461/37302/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017,
- XX. č. 2461/37303/2017/KGTSÚ zo dňa 03. augusta 2017.

II. Žaloba.

3. Včas podanou žalobou, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 03.10.2017, sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti napadnutých rozhodnutí, ktoré žiada pre

nedostatočné odôvodnenie, pre nepreskúmateľnosť a pre nezákonnosť zrušiť. Zároveň žalobca žiada, aby súd uložil žalovanému sprístupniť žalobcovi výstupy spracované spoločnosťou Deloitte Advisory s.r.o. na základe Realizačnej zmluvy č. OVO1-2015/000121-064 zo dňa 04.06.2015, ktoré sú uvedené zarážkami v odseku 4. tohto rozhodnutia.

4. Žalobca dňa 26.05.2017 e-mailovými žiadosťami požiadal žalovaného o poskytnutie výstupov:

- detailný návrh prevádzkového modelu analytickej jednotky,
- analytický report december,
- prístup k interaktívnemu procesu textovej analýzy,
- doménová analýza,
- analytický report november,
- návrh matematickej reprezentácie spracovania textu,
- metodika úvodného spracovania textu,
- analytický report október,
- komplexná analýza riadenia publicity ÚV,
- analytický report - zahraničné médiá,
- projektový plán (plnenie č. 1),
- metodika spracovania prirodzeného jazyka,
- prístup k extrakcii informácií,
- návrh analytického reportu,
- úvod do rozpoznávania prirodzeného jazyka,
- analýza a posúdenie analytických nástrojov spracovania obsahu na internete,
- projektový plán (plnenie č.2),
- analýza dátových zdrojov,
- prípady použitia,
- úvodná analýza problematiky spracovania prirodzeného jazyka.

Uvedené vyžiadané výstupy boli údajne výsledkom služieb, ktoré pre žalovaného poskytovala na základe Realizačnej zmluvy č. OV01-2015/000121-064 zo dňa 04.06.2015 (ďalej len „Realizačná zmluva“) spoločnosť Deloitte Advisory s.r.o., Digital Park II, Einsteinova 23, Bratislava, IČO: 35 946 097 (ďalej len „Auditor“). Realizačná zmluva bola uzavretá podľa čl. III Rámcovej zmluvy o poskytovaní audítorských služieb č. OVO2-2013/000501-21 pre časť 01 z 13.01.2014 medzi Auditorom a Ministerstvom vnútra SR (ďalej len „Rámcová zmluva“). Zoznam výstupov služieb vyplynul z preberacích protokolov, ktoré žalobcovi poskytol žalovaný na základe žiadosti o sprístupnenie informácií. Za uvedené výstupy mal žalovaný zaplatiť Auditorovi odmenu cca 1,3 milióna EUR, pričom na výstupoch mal Auditor odpracovať vyše 13 000 človekohodín.

5. Na základe podaných žiadostí žalovaný vydal prvostupňové rozhodnutia špecifikované v odseku 1. tohto rozhodnutia, ktorými nevyhovel žiadostiam žalobcu o poskytnutie informácie. V zmysle odôvodnenia rozhodnutí, dôvodom na nesprístupnenie informácií je ochrana autorského diela a nesúhlas Auditora so sprístupnením požadovaných informácií. O rozklade žalobcu rozhodol vedúci žalovaného, ktorý napadnuté prvostupňové rozhodnutia potvrdil a zamietol rozklady žalobcu.

6. Žalobca namieta nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí, pretože nedávajú odpovede na to, ako žalovaný dospel k záveru, že výstupy sú autorským dielom. Žalovaný v napadnutých rozhodnutiach len cituje príslušné zákonné ustanovenia ZoSPI, autorského zákona č.185/2015 Z.z. a predchádzajúceho zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom a doplnil len všeobecné konštatovanie, že

„vytvorenie výstupov si vyžadovalo tvorivú činnosť a pridanú hodnotu, nešlo teda o sumár faktov alebo iných informácií“, resp. že „ide o špecifickú odbornú a tvorivú činnosť, ktorá prihliada na individuálne črty každého jedného experta ako jedinca“. Podľa názoru žalobcu, takéto všeobecné odôvodnenie je len výkladom pojmu autorské dielo podľa citovaných právnych predpisov, čo však nepostačuje, nakoľko z napadnutých rozhodnutí, ktorými nebolo vyhovieť žiadostiam žalobcu o poskytnutie informácie, musí byť zrejme:

- aké právo duševného vlastníctva môže byť porušené sprístupnením výstupov a akým spôsobom,
- ktorá informácia, resp. časť výstupu je predmetom duševného vlastníctva,
- z akých dôkazov žalovaný vychádzal pri skutkovom závere o tom, že konkrétna informácia je predmetom práva duševného vlastníctva.

7. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 SŽi 1/2009 zo dňa 03.11.2009, v ktorom sú zdôraznené požiadavky na vymedzenie dôvodov nesprístupnenia informácie „Podľa Najvyššieho súdu hore cit. ustanovenie nie je možné vykladať v tom duchu, že na splnenie uvedenej zákonnej podmienky postačuje, aby správny orgán v svojom odôvodnení iba odkázal na príslušnú právnu úpravu, tzn. iba formálne oznámil, že na túto informáciu sa tajomstvo vzťahuje. Ustanovenie § 8 zák. č. 211/2000 Z. z. v tomto prípade požaduje nielen uvedenie ustanovenia príslušného právneho predpisu, ktoré charakterizuje druh a podmienky zachovania tajomstva brániaceho v poskytnutí požadovanej informácie (formálna podmienka), ale aj to, či tieto podmienky (materiálna podmienka) v čase požiadania o zverejnenie informácie stále trvajú a z akých dôvodov, a či sa toto tajomstvo vzťahuje na celú informáciu alebo iba na jej časť a prečo. Až uvedenie takéhoto odôvodnenia činí rozhodnutie správneho orgánu v súdnom konaní v zmysle § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmateľným. Preto, ak sa žalovaný, alebo jeho prvostupňový orgán v konaní domnieval, že žalobca od neho požaduje zverejnenie informácie, na ktorú sa v celosti alebo v jej určitej časti vzťahuje osobitný zákonný režim utajenia, potom mal túto prekážku ozrejmiť žalobcovi v svojom odôvodnení s uvedením, ktorá časť informácie je utajovanou skutočnosťou, akému režimu podlieha a z akých dôvodov je utajená.“.

8. Žalobca namieta, že žalovaný nemôže vychádzať výlučne z informácie Audítora, podľa ktorého predmetné výstupy sú chránené právami duševného vlastníctva Audítora ako autora. Podľa názoru žalobcu, záver o autorskoprávnej ochrane výstupov musí byť výsledkom dokazovania v konaní o tom, že sú splnené materiálne podmienky autorskoprávnej ochrany (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku). Žalobca svoj názor oprel aj o rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2S 424/06 zo dňa 12.09.2007, v ktorom sa posudzoval prípad nesprístupnenia informácie, ktorá údajne tvorila obchodné tajomstvo, v ktorom Krajský súd v Bratislave vyslovil „Súd je v zhode so žalobcom toho názoru, že nepostačuje len označenie predmetných informácií za obchodné tajomstvo zo strany podnikateľa a ani jeho vôľa tieto skutočnosti utajovať. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia predpokladov pre nesprístupnenie požadovaných informácií pre kolíziu s obchodným tajomstvom pritom zaťažuje žalovaného. Ten je oprávnený rozhodnúť o nesprístupnení požadovaných informácií len vtedy, keď na základe vykonaných dôkazov, získaných v spolupráci s dotknutým podnikateľom či s inými subjektmi pôsobiacimi na trhu v danej oblasti, preukáže, že žalobcom požadované informácie sú chránené obchodným tajomstvom [...]“.

9. Na základe citovaných rozhodnutí potom žalobca vyslovil názor, že z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí nie je zrejme, o ktoré vykonané dôkazy žalovaný oprel svoj záver o autorskoprávnej ochrane výstupov. Nie je zrejme, či vychádzal len z odpovede Audítora alebo aj z iných dôkazov. Preto napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné a aj nepresvedčivé.

10. Žalobca ďalej namieta, že z popisu služieb uvedeného v Realizačnej zmluve ako aj v Zmluve o poskytovaní audítorských služieb nemožno dospieť k záveru, že výstupy sú jedinečným výsledkom tvorivej duševnej činnosti. Z prílohy č. 1 Realizačnej zmluvy, podľa názoru žalobcu vyplýva, že Audítora mal vykonávať služby auditu, analýzy a odporúčania, revízie a pod.. Takéto služby sú síce odbornej povahy, čo však neznamená, že automaticky ide o autorské dielo. Autorským dielom by potom bol akýkoľvek výsledok odbornej činnosti. Podľa názoru žalobcu, kritériom nie je to, či si vyhotovenie diela vyžadovalo nejakú duševnú činnosť, ale kritériom má byť to, či ide o jedinečný výsledok tvorivej duševnej činnosti, alebo či by k rovnakému výsledku mohol dospieť aj iný, podobne kvalifikovaný subjekt. Údajnú jedinečnosť výstupov popiera fakt, že podľa Zmluvy o poskytovaní audítorských služieb (ktorou sa riadili vzťahy z Realizačnej zmluvy), mal Audítora možnosť subdodávok. Z uvedeného je zjavné, že žalovaný nepožadoval, aby výstupy vytvorili len konkrétni jednotlivci, u ktorých existuje odôvodnený predpoklad, že takými jedinečnými tvorivými schopnosťami disponujú (zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve účinný v čase uzavretia Realizačnej zmluvy a vytvorenia výstupov, v § 39 ods. 1 stanovil, že dielo podľa zmluvy o vytvorení diela musí vytvoriť autor osobne; čo je v priamom rozpore s dojednaním medzi žalovaným a Audítora).

11. Žalobca svoj názor, že výstupy nie sú autorským dielom, oprel o skutočnosť, že výstupy mali byť vypracované v období jún až december 2015, avšak žalovaný si vyžiadal súhlas Audítora na ich použitie až 23. mája 2017, z čoho vyplýva, že žalovaný nepotreboval súhlas Audítora na použitie údajného autorského diela viac ako 16 mesiacov. Na základe uvedeného potom nie je možné vylúčiť, že dátumy uvedené v odpovedi Audítora nezodpovedajú skutočnému stavu, a Audítora udelil súhlas až neskôr (po vyžiadaní licenčných podmienok zo strany žalobcu, t.j. po 14. auguste 2017). Takže pokiaľ žalovaný nepotreboval súhlas Audítora na použitie výstupov do konca mája 2017, zjavne výstupy nikdy nespĺňali definíčné znaky autorského diela.

12. Žalobca namieta postup žalovaného v rozpore s § 12 ZoSPI, v zmysle ktorého všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Toto ustanovenie je vyjadrením zásady primeranosti, resp. minimalizácie zásahov verejnej moci do základného práva na informácie (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR), obdobne sa k obmedzeniam prístupu k informáciám vyjadril Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. Pl. ÚS 2/10 zo dňa 30. marca 2010 „Další dostatečnou ochranu či „pojistku“ obsahuje ustanovení § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím. ... Ustanovení § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím pak uvádí, že všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon (právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření; v odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá). Obsahem §12 zákona o svobodném přístupu k informacím je tak pravidlo selekce; to odpovídá požadavku, aby oprávněné omezení přístupu k informacím bylo vždy uplatněno jen v nejmenším nutném rozsahu. Toliko toto ustanovení tedy naplňuje a garantuje požadavek minimalizace zásahu do základního práva či svobody...“ V tejto súvislosti žalobca uviedol, že názor Ústavného súdu ČR sa aplikuje aj v podmienkach SR, nakoľko česká a slovenská úprava dotknutých ustanovení sú v zásade totožné - vychádzajú z rovnakých princípov aplikácie práva na informácie.

Podľa názoru žalobcu, žalovaný mal z výstupov vylúčiť (utajiť) tie časti, ktoré boli predmetom autorskoprávnej ochrany (ak vôbec boli autorským dielom) a zvyšné časti

výstupov mal sprístupniť. Výsledky audítorských a analytických služieb vždy musia obsahovať aj také informácie, ktoré pochádzajú z metodickej, organizačnej, technickej alebo obdobnej činnosti (napr. číselné údaje, pomenovanie zozbieraných údajov, zdrojov, použité metódy a pod.). Takéto informácie (resp. časti výstupov) sú výsledkom rutínnej, mechanickej práce, nie sú autorským dielom a preto musia byť sprístupnené.

13. Žalobca namieta, že žalovaný nezohľadnil verejný záujem na sprístupnení výstupov v tom, keď neposudzoval, či neprevažuje verejný záujem na sprístupnení informácie nad záujmom na ochrane autorského práva (princíp prevažujúceho verejného záujmu). Uvedený princíp vyplýva napr. z Dohovoru Rady Európy o prístupe k verejným informáciám (Convention of Council of Europe on access to Official Documents), ktorý bol prijatý Výborom ministrov Rady Európy dňa 27. novembra 2008, v zmysle ktorého z čl. 3 ods. 1 písm. g) vyplýva, že inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu, ak by jeho sprístupnenie narušilo ochranu komerčných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby vrátane duševného vlastníctva. A podľa čl. 3 ods. 2, však prístup k informáciám nemôže byť odmietnutý, pokiaľ je daný prevažujúci verejný záujem. Podobne podľa čl. 4 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 1049/2001 o prístupe k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení. Uvedený princíp prevažujúceho verejného záujmu je explicitne stanovený v § 10 ods. 2 ZoSPl a súdna prax ho vyvodzuje z čl. 26 ods. 4 Ústavy SR (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 283/12). To znamená, že povinná osoba musí v každom prípade (bez ohľadu na povahu dôvodu na utajenie informácie) zvážiť verejný záujem na sprístupnení informácie a záujem na jej utajení.

V tejto súvislosti žalobca uviedol, že výstupy žalovaný získal za verejné prostriedky, pričom už len ich výška (cca 1,3 milióna EUR) je dôvodom na vyvodenie pochybnosti o tom, či výstupy boli primerané k hodnote služieb. V danom prípade záujem verejnosti na kontrole nakladania s verejnými prostriedkami prevažuje nad záujmom na ochrane autorského práva k výstupom, zvlášť, ak tieto výstupy majú umožniť „identifikovať a rozpoznávať signály korupčného správania alebo aplikovania nekalých obchodných praktík, ktoré budú zohľadňované pri následných kontrolách a riadení rizikových projektov.“

III. Vyjadrenie žalovaného.

14. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním z 28.12.2017, doručeným súdu dňa 29.12.2017 s tým, že nakoľko žalobcom uvádzané žalobné dôvody nie sú dané, navrhol súdu žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

15. Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné, pretože nedávajú odpovede na to, ako žalovaný dospel k záveru, že výstupy sú autorským dielom. Z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že:

a) dôvodom na nesprístupnenie informácií je ochrana autorského diela a požadované informácie nespádajú do skupiny diel, na ktoré sa nevzťahuje ochrana podľa autorského zákona,

b) požadované informácie spĺňajú všetky podmienky kladené na autorské dielo - tvorivosť, vyjadrenie v podobe vnímateľnej zmyslami, bez ohľadu na jeho podobu, obsah, kvalitu, účel, formu jeho vyjadrenia alebo mieru jeho dokončenia, jedinečnosť diela, kritérium pôvodnosti aj originality. Nejde len o technicko - odbornú činnosť, ale o činnosť tvorivú a jedinečnú, pričom „akýkoľvek iný subjekt“ by vytvoril dielo iné, úplne odlišné ako to, ktoré bolo

vytvorené pre potreby žalovaného.

c) žalovaný pri svojom rozhodovaní vychádzal z platných zákonných ustanovení a z povahy požadovanej informácie, pričom dospel k záveru, že žiadateľom požadované informácie spĺňajú znaky autorského diela, ktoré je výsledkom tvorivej duševnej činnosti autora a ako také je jedinečné a nemôže pochádzať od iného autora. Výstupy je možné použiť len na účely Realizačnej zmluvy č. OV01-2015/000121-064 uzatvorenej podľa čl. III Zmluvy o poskytovaní audítorských služieb č. OV02-2013/000501-21.

16. Z napadnutých rozhodnutí je zrejmé, že dôvodom nesprístupnenia informácií je ochrana autorského diela, keď ZoSPI žalovanému, ako povinnej osobe, neukladá povinnosť sprístupniť žiadateľom požadované informácie, keďže sprístupnením predmetných informácií možno porušiť ochranu duševného vlastníctva. Nakoľko žalovaný nedisponoval súhlasom oprávnenej osoby na sprístupnenie požadovaných informácií, musel postupovať v zmysle Ústavy Slovenskej republiky a ZoSPI tak, že žalobcovi požadované informácie nesprístupnil.

17. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že napadnuté rozhodnutia v odôvodnení len citujú príslušné ustanovenia ZoSPI, autorského zákona č. 185/2015 Z.z. a predchádzajúceho zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, s doplnením všeobecného konštatovania, že „vytvorenie výstupov si vyžadovalo tvorivú činnosť a pridanú hodnotu, nešlo teda o sumár faktov alebo iných informácií“, resp. že „ide o špecifickú odbornú a tvorivú činnosť, ktorá prihliada na individuálne črty každého jedného experta ako jedinca.“

Žalovaný v odôvodnení napadnutých rozhodnutí uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, a ako sa vysporiadal s návrhmi a námietkami žalobcu uvádzaných v rozklade. Z napadnutých rozhodnutí je zrejmé, z akých dôvodov žalovaný požadované informácie nesprístupnil, z akých dôvodov postupoval podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI a čím mal za preukázané splnenie materiálnych podmienok autorskoprávnej ochrany.

18. Námietku žalobcu, že žalovaný nemôže vychádzať výlučne z informácie od Audítora, že predmetné výstupy sú chránené právami duševného vlastníctva audítora ako autora, považuje žalovaný za irelevantnú, nakoľko z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí je zrejmé, že žalovaný nevychádzal výlučne z informácie od Audítora, ale vychádzal z platnej právnej úpravy a tiež aj z povahy požadovaných informácií.

19. S námietkou žalobcu, že z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí nie je zrejmé, o ktoré vykonané dôkazy žalovaný oprel svoj záver o autorskoprávnej ochrane výstupov, žalovaný nesúhlasí. Žalovaný uviedol, že z napadnutých rozhodnutí jednoznačne vyplýva, z čoho pri posudzovaní žiadostí žalobcu vychádzal, t.j. že vychádzal z obsahu žiadostí žalobcu, z povahy požadovaných informácií, z platných právnych predpisov a z nesúhlasu oprávnenej osoby so sprístupnením požadovaných informácií. Fakt, že žalovaný nevychádzal len z odpovede Audítora, je z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí zjavné, preto predmetnú námietku považuje za účelovú.

20. K námietke žalobcu, že výstupy nie sú autorským dielom, žalovaný uviedol, že Realizačná zmluva bola využitá v rámci projektu „Zabezpečenie prevádzkového modelu analytickej jednotky za účelom vyhodnocovania obsahu prostredia internetu vrátane prostredia sociálnych sietí v oblasti EU fondov na Slovensku“. Projekt sa realizoval v období 06-12/2015, výsledkom ktorého bolo 19 výstupov, ktoré predstavujú jedinečné výsledky

tvorivej duševnej činnosti. Jedná sa napr. o analytické materiály, návrhy ďalšieho zamerania a pod. majúce povahu autentického diela, nakoľko v danom čase nič obdobné neexistovalo. Žalovaný uviedol, že niektoré výstupy obsahujú napr. doménové slovníky, ktoré sú unikátnym a dovtedy nespracovaným materiálom. Výstup z projektu obsahuje aj komplexný prístup k automatizovanému spracovaniu prirodzeného jazyka v slovenčine, čo taktiež dovtedy neexistovalo (existovalo len spracovanie napr. anglického a českého jazyka, čo pre analýzu internetového prostredia „slovenského“ webu nebolo použiteľné). Žalovaný nevidí problém, ide o výsledok tvorivej činnosti „kolektívu autorov“, spoluautorov (zamestnancov Audítora), čo nezakladá rozpor s autorským právom. Dielo bolo vytvorené splnením pracovných povinností zamestnancov Audítora - spoločnosti Deloitte Advisory s.r.o.. Audítor dielo nevytvoril prostredníctvom subdodávateľov (Audítor nepredložil žalovanému zoznam podľa čl. IV. bod 4.6. Zmluvy o poskytovaní auditorských služieb). Žalobcovi bol sprístupnený zoznam výstupov, pričom už z názvov výstupov, podľa názoru žalovaného vyplýva, že ide o činnosti predpokladajúce autorské vstupy na pozadí vedeckej tvorivej činnosti. K takémuto jedinečnému výsledku tvorivej duševnej činnosti by iný podobne kvalifikovaný subjekt dospieť nemohol.

Na základe výstupov, v zmysle trvalej udržateľnosti projektu, sa žalovaný rozhodol výstupy z projektu zrealizovať formou jednej z navrhovaných verzií zavedenia analytickej jednotky v rámci výstupov z projektu, a to v minimalistickej kombinácii interných možností a využitia externých služieb dodávateľmi. Vo februári 2017 bola spracovaná predpokladaná hodnota zákazky na Služby podpory analytických činností a Implementáciu aplikácie spracovania neštruktúrovaných dát. Následne, bolo požiadané dňa 23.05.2017 o udelenie licencií na použitie výstupov, teda použitie diela víťazom verejného obstarávania za účelom implementácie aplikácie spracovania neštruktúrovaných dát, ktoré boli žalovanému dňa 25.05.2017 udelené. V čase uzatvorenia zmluvy s víťazom verejného obstarávania dňa 14.06.2017, bol žalovaný vlastníkom licencie a mohol umožniť víťazovi verejného obstarávania nahliadnuť do požadovanej dokumentácie, teda výstupov projektu.

21. K námietke, že žalovaný v konaní nepostupoval v súlade s § 12 ZoSPI, keď mal z výstupov vylúčiť (utajiť) tie časti, ktoré boli predmetom autorskoprávnej ochrany a zvyšné časti výstupov mal sprístupniť, žalovaný uviedol, že uvedená úvaha žalobcu by mohla byť správna iba za predpokladu, ak by postup podľa § 12 ZoSPI bol možný. Žalobca požadoval informácie spočívajúce v poskytnutí konkrétnych výstupov ako celok predstavujúce autorské dielo, avšak vzhľadom na povahu požadovanej informácie, nebolo možné túto sprístupniť ani len čiastočne.

Žalovaný postupoval v súlade s § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI, keď z ust. § 11 ods. 1 ZoSPI vyplývajú pre povinnú osobu dve alternatívy - buď informáciu nesprístupniť alebo jej sprístupnenie obmedziť. Žalovaný by bol povinný postupovať podľa § 12 ZoSPI iba v prípade, ak by do úvahy prichádzala alternatíva obmedzeného sprístupnenia informácie. Nakoľko predmetom požadovaných informácií bolo autorské dielo ako celok, sprístupnenie požadovaných informácií nebolo možné ani v „obmedzenom režime“. Z uvedeného dôvodu nebol daný dôvod na postup podľa § 12 ZoSPI upravujúci podmienky obmedzenia. Predmetom autorského práva je aj každá časť diela spĺňajúca podmienky podľa § 3 ods. 1 Autorského zákona. Postup žalovaného bol zákonný, keď rozhodol v súlade s § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI a nie podľa § 12 ZoSPI, pričom na nesprístupnenie informácie postačovala už len samotná možnosť porušenia ochrany duševného vlastníctva.

22. K námietke, že žalovaný vôbec neposudzoval verejný záujem na sprístupnení výstupov, pričom žalobca poukazuje na ust. § 10 ods. 2 ZoSPI, ktorý sa týka obchodného tajomstva a nie duševného vlastníctva, žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobcovi boli na

základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií poskytnuté preberacie protokoly, ktorými boli jednotlivé výstupy odovzdané audítorom na základe Realizačnej zmluvy. Sprístupnením zoznamu výstupov vykonaných na základe Realizačnej zmluvy je zachované právo verejnosti na informáciu, t.j., na aké plnenie boli vynaložené verejné prostriedky. Požiadavka sprístupnenia aj samotných výstupov predstavujúcich zmluvné plnenie, podľa názoru žalovaného, prekračuje právo na informácie, nakoľko zákonodarca v tomto prípade uprednostnil ochranu duševného vlastníctva.

Žalovaný dal do pozornosti súdu skutočnosť, že výstupy ktorých sprístupnenie požadoval žalobca, predstavujú podklady k vytvoreniu počítačového programu, a v tejto súvislosti poukázal aj na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/24/ES z 23. apríla 2009 o právnej ochrane počítačových programov, keď z článku 1 ods. 1 až 3 Smernice vyplýva:

1. V súlade s ustanoveniami tejto smernice členské štáty chránia počítačové programy podľa autorského práva ako literárne diela v zmysle Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel. Na účely tejto smernice zahŕňa pojem „počítačové programy“ aj ich prípravný koncepčný materiál.

2. Ochrana podľa tejto smernice sa vzťahuje na vyjadrenia počítačového programu v akejkoľvek forme. Myšlienky a princípy, na ktorých je založený ktorýkoľvek prvok počítačového programu, vrátane tých, ktoré sú podkladom jeho rozhrania, nie sú podľa tejto smernice chránené autorským právom.

3. Počítačový program je chránený, ak je pôvodný v tom zmysle, že je autorovým vlastným duševným výtvorom. Žiadne iné kritériá na určenie ochrany sa nepoužijú.

Z článku 2 ods. 3 Smernice vyplýva:

Ak je počítačový program vytvorený zamestnancom pri plnení jeho povinnosti alebo podľa pokynov vydaných jeho zamestnávateľom, je zamestnávateľ výlučne oprávnený vykonávať všetky majetkové práva k takto vytvorenému programu, ak nie je v zmluve dohodnuté inak.

Vzhľadom na uvedené žalovaný má za to, že v zmysle uvedených ustanovení Smernice je nepochybné, že právnu ochranu požívajú aj jednotlivé časti počítačového programu. Zmyslom práva na informácie nie je umožniť neobmedzenému počtu tretích osôb prístup k podkladom, ktoré sú vytvorené ako pôvodné a jedinečné, a prostredníctvom ktorých by tretie subjekty mohli vytvoriť počítačový program a tento vydávať za svoj vlastný duševný výtvor. Preto sa žalovaný nestotožňuje ani so žalobným dôvodom spočívajúcim v nezohľadnení verejného záujmu na sprístupnení výstupov.

IV. Replika žalobcu.

23. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril v replike z 18.01.2018, doručenej súdu dňa 19.01.2018 s tým, že na podanej žalobe trvá.

24. S tvrdením žalovaného, že z napadnutých rozhodnutí je zrejmé, z akých dôvodov požadované informácie nesprístupnil, z akých dôvodov postupoval podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI, čím mal za preukázané splnenie podmienok autorskoprávnej ochrany a že odôvodnenie napadnutých rozhodnutí považuje za dostatočné, sa žalobca nestotožnil. Podľa názoru žalobcu, totožné všeobecné odôvodnenie pri všetkých dvadsiatich výstupoch naznačuje, že žalovaný neposudzoval individuálne okolnosti každého výstupu zvlášť, ale pristúpil len k jednoduchému výkladu všeobecného pojmu „autorské dielo“. Takéto odôvodnenie je možné použiť na akékoľvek rozhodnutie, ktorým sa odmieta prístup k informáciám podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI z dôvodu autorskoprávnej ochrany. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že niektoré výstupy obsahujú napr. doménové slovníky, že sa jedná napr. o analytické materiály, návrhy ďalšieho zamerania a pod., z čoho možno vyvodit',

že jednotlivé výstupy sú osobité, obsahujú informácie rôzneho druhu a tak mal žalovaný v odôvodnení napadnutých rozhodnutí uviesť individuálne osobitosti každého výstupu, ktoré podlieha autorskoprávnej ochrane. Pokiaľ žalovaný takto nepostupoval, je zrejmé, že nesledoval verejný záujem na prístup k informáciám o nakladaní s verejnými prostriedkami.

25. Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného, že už z názvu výstupov malo vyplývať, že ide o činnosti predpokladajúce autorské vstupy na pozadí vedeckej tvorivej činnosti. K tomuto žalobca poznamenal, že prevažná časť výstupov je označená ako:

- analýzy (napr. komplexná analýza riadenia publicity ÚV SR, analýza dátových zdrojov, úvodná analýza problematiky spracovania prirodzeného jazyka, analýza a posúdenie analytických nástrojov spracovania obsahu na internete,
- reporty (napr. návrh analytického reportu, analytický report december, analytický report november, analytický report október, analytický report - zahraničné médiá),
- metodiky (napr. metodika úvodného spracovania textu, metodika spracovania prirodzeného jazyka).

Z uvedeného označenia možno dedukovať, že spracovanie výstupov si vyžadovalo odbornú činnosť, zozbieranie verejne dostupných dát, ich analýzu a spracovanie do textu, čo však nemožno označiť za vedeckú činnosť, nakoľko potom by muselo byť vedeckou činnosťou napr. aj štatistické zisťovanie a spracovanie prehľadu, koľko žiadostí o poskytnutie informácií podľa ZoSPI vybavil žalovaný v sledovanom období, koľkým žiadostiam vyhovel, a tie, ktorým nevyhovel, roztriedil podľa dôvodov odmietnutia prístupu k informáciám. Aj takýto výstup je možné označiť ako analýza, pritom k rovnakému výsledku by dospel ktorýkoľvek podobne kvalifikovaný subjekt. Žalovaný sa nemôže spoliehať na to, že z názvov výstupov sa žiadateľ dovtipí, že výstupy sú autorským dielom. Popis výstupov v údajnej autorskoprávnej súvislosti mal byť súčasťou odôvodnenia napadnutých rozhodnutí.

26. Žalobca poukázal na vyjadrenie žalovaného, ktorý uviedol, že výstupy z projektu zrealizuje jednou z navrhovaných verzií zavedenia analytickej jednotky za účelom implementácie aplikácie spracovania neštruktúrovaných dát, z čoho podľa názoru žalobcu vyplýva, že z výstupov existujú ďalšie verzie, ktoré žalovaný nevyužije, hoci za ne platil cenu za človekohodiny. Takže pokiaľ ďalšie verzie nevyužije žalovaný, nevyužije ich ani Audítora a nastoluje sa otázka, či žalovaný zväzil verejný záujem na sprístupnení požadovaných informácií a či ho pomeroval so záujmom Audítora na autorskoprávnej ochrane, nakoľko za takýchto okolností nevidí žalobca rozumný dôvod, prečo by mal prevažovať záujem Audítora na autorskoprávnej ochrane nepoužiteľných verzií nad verejným záujmom na sprístupnení informácií o nakladaní s verejnými prostriedkami.

27. K vyjadreniu žalovaného, že postup podľa § 12 ZoSPI nebol možný preto, že žalobca požadoval informácie spočívajúce v poskytnutí konkrétnych výstupov ako celok predstavujúcich autorské dielo a sprístupnenie požadovaných informácií nebolo možné ani v obmedzenom režime, žalobca uviedol, že za takéhoto tvrdenia žalovaného, by celý výstup bez výnimky musel byť autorským dielom. Teda každý výstup by musel obsahovať výhradne jedinečné informácie a každá čiastková informácia vo výstupe by musela byť výsledkom tvorivej duševnej činnosti. V konečnom dôsledku výstupy neobsahujú popis zadania, ani zoznam zdrojov z ktorých audítora vychádzal, ani metodický popis prípravy výstupu, ktoré sú obvyklou súčasťou výsledkov auditorských služieb, pričom takéto časti nepodliehajú autorskoprávnej ochrane, pretože nie sú výsledkom vlastnej tvorivej činnosti.

28. K vyjadreniu žalovaného, že sprístupnil zoznam výstupov a tým je zachované právo verejnosti na informáciu, na aké plnenie boli vynaložené verejné prostriedky, žalobca

poukázal na nehospodárne nakladanie s verejnými prostriedkami, keď žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že na základe výstupov uzatvoril dňa 14.06.2017 zmluvu za účelom implementácie aplikácie spracovania neštruktúrovaných dát. Žalobca z Centrálného registra zmlúv identifikoval, že dňa 14.06.2017 žalovaný uzatvoril so spoločnosťou BIREGAL s.r.o. Zmluvu o dielo a licenčnú zmluvu č. 848/2017, ktorej predmetom okrem iného je vytvorenie a implementovanie aplikácie do technologického prostredia žalovaného. Táto aplikácia má umožniť spracovanie neštruktúrovaného textu do technologického prostredia Úradu vlády SR; z čoho možno vyvodit', že výstupy vyhotovené Auditorom, ktoré žalovaný nesprístupnil, majú byť použité na prípravu tejto aplikácie spoločnosťou BIREGAL s.r.o. (Zmluva o dielo a licenčná zmluva č. 848/2017 je dostupná na www.crz.gov.sk), pričom cena za dielo predstavuje celkom 23.160,- EUR, takže údajný prípravný materiál je 56-násobne drahší ako samotný počítačový program. Tým, že žalovaný odmietol sprístupniť výstupy, zakrýval nehospodárne nakladanie s verejnými prostriedkami.

29. Žalobca sa rovnako nestotožnil s vyjadrením žalovaného, podľa ktorého, zmyslom práva na informácie nie je umožniť neobmedzenému počtu tretích osôb prístup k podkladom, ktoré sú vytvorené ako pôvodné a jedinečné, prostredníctvom ktorých by tretie subjekty mohli vytvoriť počítačový program a tento vydávať za svoj vlastný duševný výtvor. Podľa názoru žalobcu, či vôbec môžu byť výstupy použité na vytvorenie počítačového programu využiteľného pre niekoho iného než žalovaného, závisí práve od preskúmania obsahu výstupov.

V. Duplika žalovaného.

30. Žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril v duplike zo 17.02.2020, doručenej súdu elektronicky dňa 18.02.2020 s tým, že žalobca v odvolaniach proti prvostupňovým rozhodnutiam namieta najmä to, že Úrad vlády v svojich rozhodnutiach iba mechanicky poukázal na ustanovenia ZoSPI bez toho, aby uviedol, akým spôsobom by malo dôjsť k porušeniu ochrany duševného vlastníctva a na základe čoho usudzuje, že ide o autorské dielo, pričom všetkých dvadsať odvolaní bolo totožných. Vzhľadom na totožné odvolania, žalovaný v odôvodnení druhostupňových rozhodnutí uviedol totožné argumenty.

31. Žalovaný v odôvodnení prvostupňových rozhodnutí uviedol, že požadované informácie spĺňajú znaky autorského diela, ktoré je výsledkom tvorivej duševnej činnosti autora a ako také je jedinečné a nemôže pochádzať od iného autora.

32. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že nesprístupnením výstupov sa zasiahlo do verejného záujmu na informácie o nakladaní s verejnými prostriedkami, nakoľko verejnosti je známe, na aké účely boli vynaložené verejné prostriedky. Žalovaný zdôraznil, že žalobca nepožadoval informácie o tom, na čo boli vynaložené verejné prostriedky, ale sa domáhal sprístupnenia výstupov realizovaných podľa Realizačnej zmluvy, ktoré podliehajú ochrane autorského diela v zmysle zákona č. 185/2015 Z.z.. Podľa názoru žalovaného, žalobca nemá záujem o informáciu na aké účely boli vynaložené verejné prostriedky, keďže touto informáciou disponuje, ale žalobca sa domáha väčších práv, ako mu ZoSPI priznáva.

VI. Administratívne konanie.

33. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že elektronicky z e-mailových adries špecifikovaných v odseku 1. tohto rozhodnutia, jednotlivu, dňa 26.05.2017 požiadal

Matej Hruška, ako žiadateľ, Úrad vlády Slovenskej republiky, ako povinnú osobu, o informácie, ktoré sú špecifikované jednotlivo v odseku 1. tohto rozhodnutia, v rozhodnutiach pod I. až XX..

34. Žalovaný elektronicky dňa 29.05.2017 informoval žalobcu o prijatí podaní 1 - 20.

35. Dňa 07.06.2017 žalovaný vydal rozhodnutia špecifikované v odseku 1. tohto rozhodnutia pod I. až XX., ktorými nevyhovel žiadostiam o poskytnutie informácií podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI s odôvodnením (odôvodnenie všetkých rozhodnutí je identické), že požadovaná informácia bola vytvorená pre potreby povinnej osoby na základe Realizačnej zmluvy uzatvorenej podľa čl. III Zmluvy o poskytovaní audítorských služieb. Dôvodom na neprístupenie informácie, v zmysle všetkých rozhodnutí špecifikovaných v odseku 1. tohto rozhodnutia, je ochrana autorského diela podľa zákona č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon. Žalovaný citoval ust. § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 185/2015 Z.z., na základe ktorých konštatoval, že požadovaná informácia spĺňa znaky autorského diela, ktoré je výsledkom tvorivej duševnej činnosti autora a ako také je jedinečné a nemôže pochádzať od nikoho iného, ako práve od autora. Žalovaný osobitne v odôvodnení konštatoval, že v súlade s § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI vyzval oprávnenú osobu o vydanie súhlasu so sprístupnením požadovanej informácie, s čím oprávnená osoba nesúhlasila. A keďže povinná osoba nedisponuje súhlasom oprávnenej osoby na sprístupnenie požadovanej informácie, povinná osoba požadovanú informáciu neprístupnila. Zároveň žalovaný konštatoval, že ZoSPI povinnej osobe neukladá povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu, keďže sprístupnením predmetnej informácie možno porušiť ochranu duševného vlastníctva.

36. Súčasťou administratívneho spisu v konaní pred prvostupňovým správny orgánom je žiadosť žalovaného zo dňa 15.05.2017 adresovaná Audítovi podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI, o súhlasné resp. nesúhlasné stanovisko so sprístupnením výstupov vytvorených na základe Realizačnej zmluvy tretej osobe.

Audítor listom zo dňa 22.05.2017 žalovanému zaslal odpoveď s tým, že neudeľuje svoj súhlas na sprístupnenie výstupov a to vzhľadom na povahu a obsah výstupov ako aj skutočnosť, že výstupy sú chránené právami duševného vlastníctva spoločnosti Deloitte Advisory s.r.o., t.j. Audítora.

37. Proti vydaným rozhodnutiam podal žalobca odvolanie, jednotlivo, podaniami z 21.06.2017, doručené žalovanému dňa 22.06.2017, ktoré boli predmetom zasadnutia rozkladovej komisie žalovaného dňa 26.07.2017, ktorá prijala záver, že vedúcemu Úradu vlády SR odporučila zamietnuť rozklady žiadateľa a potvrdiť rozhodnutia povinnej osoby, ktorými nevyhovela žiadostiam zo dňa 26.05.2017 o sprístupnení informácií.

38. Následne vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky, ako správny orgán príslušný podľa § 19 ods. 2 ZoSPI v spojení s § 61 ods. 2 SP, svojimi rozhodnutiami uvedenými v odseku 2. tohto rozhodnutia, rozklady žalobcu podľa § 59 ods. 2 SP zamietol a rozhodnutia Úradu vlády Slovenskej republiky uvedené v odseku 1. tohto rozhodnutia, potvrdil.

VII. Právne posúdenie žaloby.

39. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutia špecifikované v odsekoch 1. a 2. tohto rozhodnutia a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

40. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

41. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

42. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

43. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto zistenie súdu musí smerovať k tomu, či objasnenie skutkového stavu správnym orgánom je úplné a jeho postup zákonný.

44. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

45. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak tým možno porušiť ochranu duševného vlastníctva ustanovenú osobitným predpisom s výnimkou, ak osoba oprávnená podľa týchto osobitných predpisov na výzvu povinnej osoby na sprístupnenie informácie udelí súhlas.

46. Podľa § 12 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

47. Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom.

48. Podľa § 18 ods. 2 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

49. Podľa § 190 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2016, pričom vznik týchto vzťahov vrátane nárokov z nich vyplývajúcich, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z nich vyplývajúcich sa posudzujú podľa predpisu účinného do 31. decembra 2015; to neplatí, ak odseky 3 a 4 ustanovujú inak.

50. Podľa § 1 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon), tento zákon upravuje vzťahy vznikajúce v súvislosti s vytvorením a použitím literárneho a iného umeleckého diela a vedeckého diela, umeleckého výkonu, s výrobou a použitím zvukového záznamu, zvukovo-obrazového záznamu, s vysielaním a použitím rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len "vysielanie") a v súvislosti so zhotovením a použitím databázy tak, aby boli chránené práva a oprávnené záujmy autora, výkonného umelca, výrobcu zvukového záznamu, výrobcu zvukovo-obrazového záznamu, rozhlasového vysielateľa a televízneho vysielateľa (ďalej len "vysielateľ") a zhotoviteľa databázy. Zákon ďalej upravuje výkon kolektívnej správy práv podľa tohto zákona.

51. Podľa § 4 zákona č. 618/2003 Z.z. autorský zákon, ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú

- a) na vydavateľa predtým nezverejneného diela, ktorý je občanom Slovenskej republiky alebo má na jej území trvalý pobyt alebo sídlo,
- b) na výkonného umelca, výrobcu zvukového záznamu, výrobcu zvukovo-obrazového záznamu, vysielateľa alebo vydavateľa predtým nezverejneného diela, ktorý je chránený podľa medzinárodných zmlúv alebo dohôd, ktorými je Slovenská republika viazaná, a ak ich niet, ak je zaručená vzájomnosť,
- c) na zhotoviteľa databázy, ktorý je občanom Slovenskej republiky alebo má na jej území trvalý pobyt alebo sídlo.

52. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z.z. autorský zákon, autor je fyzická osoba, ktorá dielo vytvorila.

53. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 618/2003 Z.z. autorský zákon, autorom súborného diela ako celku je fyzická osoba, ktorá vybrala alebo usporiadala jeho obsah; práva autorov diel takto vybraných alebo usporiadaných v súbornom diele nie sú dotknuté.

54. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z.z. autorský zákon, predmetom autorského práva je literárne a iné umelecké dielo a vedecké dielo, ktoré je výsledkom vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora, najmä

- a) slovesné dielo a počítačový program,
- b) ústne podané, predvedené alebo inak vykonané slovesné dielo, najmä prejav a prednáška,
- c) divadelné dielo, predovšetkým dramatické dielo, hudobnodramatické dielo, pantomimické dielo a choreografické dielo, ako aj iné dielo vytvorené na zverejnenie,
- d) hudobné dielo s textom alebo bez textu,
- e) audiovizuálne dielo, predovšetkým filmové dielo,
- f) maľba, kresba, náčrt, ilustrácia, socha a iné dielo výtvarného umenia,
- g) fotografické dielo,
- h) architektonické dielo, predovšetkým dielo stavebnej architektúry a urbanizmu, dielo záhradnej a interiérovej architektúry a dielo stavebného dizajnu,
- i) dielo úžitkového umenia,

j) kartografické dielo v analógovej alebo v inej forme.

55. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 618/2003 Z.z. autorský zákon, predmetom autorského práva je aj súborné dielo vyjadrené v akejkoľvek forme vrátane elektronickej formy zahŕňajúcej analógové aj digitálne vyjadrenie, najmä zborník, noviny, časopis, encyklopédia, antológia, pásmo, výstava alebo iná databáza, ak je súborom nezávislých diel alebo iných prvkov, ktorý je spôsobom výberu alebo usporiadaním obsahu výsledkom vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora.

56. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 618/2003 Z.z. autorský zákon, ochrana podľa tohto zákona sa nevzťahuje na

- a) myšlienku, spôsob, systém, metódu, koncept, princíp, objav alebo informáciu, ktorá bola vyjadrená, opísaná, vysvetlená, znázornená alebo zahrnutá do diela,
- b) text právneho predpisu, úradné rozhodnutie, verejnú listinu, verejne prístupný register, úradný spis, slovenskú technickú normu vrátane ich prípravnej dokumentácie a prekladu a prejavy prednesené pri prerokovaní vecí verejných; na súborné vydanie týchto prejavov a na ich zaradenie do zborníka je potrebný súhlas toho, kto ich predniesol,
- c) dennú správu; za dennú správu sa nepovažuje dielo obsahujúce informácie najmä o aktuálnych udalostiach alebo témach hospodárskeho, politického alebo iného spoločenského charakteru, ktoré je výsledkom vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora.

57. Podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

58. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

59. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

60. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VIII. Závery správneho súdu.

61. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutí vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky ako aj prvostupňového správneho orgánu špecifikované v odsekoch 1. a 2. tohto rozhodnutia, ktorými nebolo vyhovené žiadostiam žalobcu o poskytnutie informácií v zmysle ZoSPI, ktorý v § 1 upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám a v § 11 vymedzuje obmedzenie práva na slobodný prístup k informáciám, ktoré je medzi stranami sporné v ods. 1 písm. c).

62. Správny súd konštatuje, že odôvodnenie tohto rozsudku sa vzťahuje ku všetkým výrokom uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia pod I. až XX..

63. V prvom rade treba uviesť, že v zmysle § 3 ods. 1 ZoSPI, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii, pričom informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje. Právo na informácie je základné ústavné právo, ktoré ustanovuje Ústava SR a tiež Listina základných práv a slobôd (Ústavný zákon č. 23/1991 Zb.). Podľa článku 26 Ústavy SR je zaručená sloboda prejavu a právo na informácie.

Povinnými osobami sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce ako aj tie právnické a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy a to iba v rozsahu ich rozhodovacej činnosti (§2 ods. 1 ZoSPI). Všetky zákonom ustanovené obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. ZoSPI v § 11 upravuje obmedzenia prístupu k informáciám, resp. skutočnosti, ktoré odôvodňujú obmedzenia prístupu k informáciám. Tieto obmedzenia je nutné chápať v kontexte s ust. § 12 ZoSPI, v ktorom zákonodarca zaviedol tzv. princíp selekcie, podľa ktorého všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia. Cez uvedené ustanovenie sa skúma materiálny charakter obmedzenia prístupu k informáciám. Jeho obsahom je požiadavka, aby oprávnené obmedzenie práva na informácie bolo uplatnené vždy v čo najmenšom rozsahu, čím sa naplňuje a zároveň garantuje požiadavka minimalizácie zásahu do základných práv a slobôd. Na tomto mieste správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky z 29. júla 2009 sp.zn. IAs/98/2008 podľa ktorého „ ... Žadateľ o informáciu má nepochybné právo žadať o informácie v libovolnom rozsahu - t.j. napríklad vyžádať si i kópiu celého správneho spisu. Je však povinnosťou povinného subjektu overiť, zda požadovaný materiál neobsahuje informácie, na ktoré sa vzťahujú zákonná omezení. To má pak nutné za následek prověření jednotlivých součástí poskytovaného spisu z hlediska jejich kompatibility se zákonnými limity práva na informace.“

64. Žalovaný nevyhovel žiadostiam o sprístupnenie k požadovaným informáciám podľa § 11 ods.1 písm. c) ZoSPI, v zmysle ktorého, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak tým možno porušiť ochranu duševného vlastníctva ustanovenú osobitným predpisom, pričom pod čiarou zákonodarca odkazuje mimo iných aj na zákon č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon, ktorý pre posúdenie a vyhodnotenie žiadostí žalovaný aplikoval. Predmetný autorský zákon nadobudol účinnosť dňa 01.01.2016 a keďže právne vzťahy a záväzky, na ktoré žalovaný vztiahol ochranu duševného vlastníctva, boli založené pred účinnosťou autorského zákona, bolo potrebné vychádzať z prechodných ustanovení tohto zákona (Audítora na základe Realizačnej zmluvy č. OVO1-2015/000121-064 zo dňa 04.06.2015, výstupy spracoval, pred účinnosťou autorského zákona č. 185/2015 Z.z.). V zmysle prechodných ustanovení § 190 ods. 1 autorského zákona, bolo potrebné pri posúdení vzniku vzťahov, nárokov z nich vyplývajúcich ako aj práva zo zodpovednosti z nich, posudzovať podľa predchádzajúceho predpisu, ktorým je zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve, účinný do 31.12.2015.

65. Z uvedeného potom vyplýva, že ochranu duševného vlastníctva, o ktorú žalovaný

oprel svoje rozhodnutia, pre ktorú nespřístupnil požadované informácie, je potrebné posudzovať v zmysle zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve, a preto žalovaný v svojich rozhodnutiach mal presne a nezameniteľne definovať a odôvodniť aké a koho subjektívne práva a právom chránené záujmy v súvislosti s vytvorením a použitím údajného autorského diela sú predmetom právnej ochrany v zmysle zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve.

Prvostupňový správny orgán v svojich rozhodnutiach pochybil, keď ako osobitný predpis síce správne uviedol zákon č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon, avšak nevychádzal z jeho prechodných ustanovení § 190 ods. 1, ktorý upravil posudzovanie vzniku vzťahov, nárokov z nich, ako aj práva zo zodpovednosti z nich podľa predchádzajúceho predpisu, ktorým je zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve, účinný do 31.12.2015. Túto vadu síce odstránil druhostupňový správny orgán, ktorý v svojich rozhodnutiach vychádzal zo zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve, z ktorého síce čiastkovo citoval ust. § 7 ods. 1, ktoré definuje predmet autorského práva, avšak len formálne konštatoval, že zákon č. 618/2003 Z.z. nevymedzuje druhy diel taxatívne, pričom medzi diela zaraďuje aj slovesné dielo. Žalovaný týmto vôbec neodôvodnil, v čom spočíva tvorivá duševná činnosť, ktorej výsledkom je slovesné dielo vo forme, resp. formátu, tohto ktorého výstupu.

Žalovaný presvedčivo neodôvodnil, čo konkrétne je predmetom autorského práva jednotlivých výstupov (vôbec neuviedol konkrétny úkon, resp. činnosť z ktorého by bolo možné posúdiť, či ten ktorý úkon resp. činnosť spadá pod autorskú ochranu alebo či ide o úkon resp. činnosť odbornej povahy ktorá nie je autorským dielom), ale len formálne uviedol, že požadované informácie nespádajú do skupiny diel, na ktoré sa nevzťahuje ochrana podľa Autorského zákona. Podľa názoru súdu, takéto odôvodnenie, ktoré neobsahuje ani len správnu úvahu v spojení s logickým vysvetlením, ktoré možno minimálne konfrontovať s inou obdobnou situáciou, nemôže mať pozitívnu oporu v súdnom prieskume.

Rovnako bezargumentačné odôvodnenia druhostupňového správneho orgánu, že výstupy sú výsledkom špecifickej odbornej a tvorivej činnosti, ktorá prihliada na individuálne črty každého jedného experta ako jedinca, ktorý na základe vlastného vkladu vytvoril požadované výstupy, nie je možné, podľa názoru správneho súdu akceptovať bez uvedenia logických súvislostí vzťahnutých na jednotlivé výstupy a bez vysvetlenia, prečo jednotlivé výstupy považuje žalovaný za výsledok tvorivej duševnej činnosti. Z takýchto neadresných odôvodnení nie je možné tvrdenia žalovaného vôbec preskúmať, nakoľko nie je z nich ani zrejmé, o akú špecifickú odbornú činnosť išlo, v čom spočívala tvorivá činnosť, v čom ovplyvnili individuálne črty každého jedného experta ako jedinca na vytvorenie toho ktorého výstupu.

Vzhľadom na uvedené, námietku žalobcu v odseku 6. tohto rozhodnutia, t.j. nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí, pretože nedávajú odpovede na to, ako žalovaný dospel k záveru, že výstupy sú autorským dielom, správny súd vyhodnotil ako dôvodnú. Uvedený právny názor súdu nezmenila ani skutočnosť, že žalovaný až vo vyjadrení k žalobe uviedol, že niektoré výstupy obsahujú doménové slovníky, že ide o analytické materiály, návrhy ďalšieho zameria, atď.. Takéto vyjadrenie len exponuje skutočnosť, jednotlivé výstupy obsahujú informácie a spracovanie rôzneho druhu, čo nepochybne malo byť osobitnou súčasťou každého jedného rozhodnutia i s príslušným vyhodnotením v logických súvislostiach.

66. Na tomto mieste správny súd uvádza, že právo duševného vlastníctva je širší pojem ako autorské právo, pričom z pohľadu ZoSPI právo duševného vlastníctva aplikačná prax rozlišuje na práva duševného vlastníctva (ich právna ochrana je viazaná administratívnymi rozhodnutiami zapísanými v príslušnom verejnom registri napr. priemyselné vzory, ochranné známky, ...) a autorské diela, pri ktorých povinná osoba musí skúmať, či príslušné dielo je autorským dielom podľa autorského zákona.

Zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve v § 6 definuje autora, pričom žalovaný autora v kontexte tohto ustanovenia vôbec nevyhodnotil, ale automaticky za autora označil spoločnosť Deloitte Advisory s.r.o., hoci zákon za autora diela označuje iba fyzickú osobu, pričom právnická osoba môže byť iba odvodeným subjektom autorského práva (právnická osoba nie je schopná vlastnej tvorivej duševnej činnosti) s tým, že môže vykonávať niektoré výhradné majetkové autorské práva od pôvodného autora (fyzickej osoby). Inak povedané, iba autor diela, ktorého definuje § 6 zákona č. 618/2003 Z.z., disponuje osobnostnými a majetkovými právami napr. rozhodovať o zverejnení svojho diela, udeľovať súhlas na použitie diela a pod., čo má nezameniteľný význam pre rozhodnutie povinnej osoby vo veci žiadosti o sprístupnenie požadovanej informácie, resp. o rozsahu sprístupnenia požadovanej informácie. V tejto súvislosti súd dodáva, že z Realizačnej zmluvy ani z Rámcovej zmluvy a ani z inej zmluvy nevyplýva, že by Audítor (spoločnosť Deloitte Advisory s.r.o.) bol odvodeným subjektom autorského práva na základe písomného súhlasu autora licenčnou zmluvou.

Otázku autora diela žalovaný nehodnotil ani z pohľadu § 5 ods. 22 zákona č. 618/2003 Z.z., t.j. za akým účelom dielo zamestnanec vytvoril, samozrejme vzhľadom na vyššie uvedené v tomto odseku rozhodnutia.

Následne posúdenie otázky, či sprístupnením požadovanej informácie môžu byť porušené práva duševného vlastníctva, je nevyhnutne sprevádzané posúdením otázky ochrany autorského diela, ktoré je definované v § 7 zákona č. 618/2003 Z.z.. Autorské dielo je výsledok tvorivej činnosti, je jedinečné a nemôže pochádzať od nikoho iného ako od daného autora. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti skutočnosť, že ak od odlišných osôb môže pochádzať zhodný, resp. obdobný výsledok duševnej činnosti, nejde o autorské dielo. A práve v súvislosti s požadovanými informáciami, ktoré majú tvoriť výstupy spracované Audítorm, žalovaný v svojich rozhodnutiach relevantným spôsobom neodôvodnil o aké výstupy ide, aký majú výstupy charakter, prečo jednotlivé výstupy považuje za výsledok tvorivej duševnej činnosti a na základe akého právneho titulu považuje Audítora za autora diela podľa § 6 zákona č. 618/2003 Z.z.. Je na povinnej osobe, aby v prípade, že žiadostiam o sprístupnenie informácií nevyhoví, aby náležite odôvodnila, že výstupy sú výsledkom tvorivej duševnej činnosti kvalitatívne na úrovni Autorského zákona (v preskúvaných veciach je to zákon č. 618/2003 Z.z.).

67. Námietku žalobcu, ktorá spočíva v nedostatočnom odôvodnení a nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí v časti, kde žalovaný len konštatuje, že autorské dielo vymedzuje autorský zákon nielen pozitívne, ale aj negatívne a teda autorské dielo nesmie byť podľa ustanovení autorského zákona vylúčené z ochrany, ak to nie je vyslovene vylúčené a požadované informácie nespádajú do skupiny diel, na ktoré sa nevzťahuje ochrana podľa autorského zákona, správny súd vyhodnotil ako dôvodnú.

Podľa názoru správneho súdu, nie je možné sa stotožniť len s formálnym odôvodnením žalovaného, bez relevantných skutkových okolností vzťahujúcich sa na ten ktorý výstup, že požadované informácie nespádajú do skupiny diel, na ktoré sa nevzťahuje ochrana podľa autorského zákona. Takéto odôvodnenie je nepreskúmateľné. Na tomto mieste správny súd sa stotožnil s oporou žalobcu o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sž 1/2009 zo dňa 03.11.2009, citovaný v odseku 7. tohto rozsudku, v ktorom sú zdôraznené požiadavky na vymedzenie dôvodov nesprístupnenia informácie, v ktorom NS SR uviedol právny názor, že ak sa povinná osoba domnieva, že žiadateľ požaduje informáciu, na ktorú sa v celosti alebo v jej určitej časti vzťahuje osobitný zákonný režim utajenia, potom mal túto prekážku ozrejmiť v svojom odôvodnení s uvedením, ktorá časť informácie je utajovanou skutočnosťou, akému režimu podlieha a z akých dôvodov je utajená. V premietnutí na preskúvanú vec, potom mal žalovaný v odôvodnení svojich rozhodnutí ozrejmiť, ktorá časť výstupu je duševným vlastníctvom, akej ochrane podlieha a to všetko v synergii s

princípom prevažujúceho verejného záujmu na sprístupnení informácie nad záujmom na ochrane autorského práva tak, ako správne namieta žalobca v odseku 13. tohto rozhodnutia. ZoSPI vymedzuje určité situácie, kedy je vo verejnom záujme potrebné sprístupniť aj informácie, ktoré sú inak podľa zákona chránené (výnimka z ochrany osobných údajov § 9 ods. 3, výnimka z ochrany obchodného tajomstva § 10 ods. 2, výnimka z ochrany informácií o rozhodovacej činnosti súdu alebo orgánu činného v trestnom konaní § 11 ods. 1 písm. d), výnimka z ochrany informácií o zmierovacom, arbitrážnom alebo rozhodcovskom konaní § 11 ods. 1 písm. e), výnimka z ochrany informácií o kontrole, dohľade alebo dozore orgánom verejnej moci § 11 ods. 1 písm. h), výnimka z ochrany informácií poskytnutých povinnej osobe inou osobou bez právnej povinnosti § 11 ods. 2). Princíp prevažujúceho verejného záujmu vyplýva aj z článku 26 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého možno právo na informácie obmedziť iba ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Tento princíp vyplýva aj z medzinárodných dokumentov na ktoré žalobca poukázal v odseku 13. tohto rozhodnutia.

Aj keď rozhodnutia žalovaného trpia vadami nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, z účelu vyhotovenia a následného použitia predmetných výstupov možno konštatovať, že výstupy je možné použiť len na účely Realizačnej zmluvy v spojení so Zmluvou o poskytovaní audítorských služieb, v rámci projektu „Zabezpečenie prevádzkového modelu analytickej jednotky za účelom vyhodnocovania obsahu prostredia internetu vrátane prostredia sociálnych sietí v oblasti EU fondov na Slovensku“, ktorý je financovaný z verejných prostriedkov, a preto požadované informácie sa týkajú informácií o nakladaní s verejnými prostriedkami. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že žalovaný je povinnou osobou podľa § 2 ods. 1 ZoSPI, t.j. osobou, ktorej zákon zveril právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy v rozsahu ich rozhodovacej činnosti, preto požadované informácie pre posúdenie, ako bolo naložené s verejnými prostriedkami, je v súlade s právom na informácie spolu so slobodou prejavu, ktoré patrí medzi politické práva vyplývajúce z Ústavy SR, a bolo povinnosťou žalovaného náležite vyhodnotiť aj toto kritérium. V modernom demokratickom právnom štáte je právo na informácie jednou zo záruk zákonnosti, lebo len vďaka informáciám je možné účinne vykonávať kontrolu a len informovaný človek sa môže efektívne podieľať na verejnom živote.

68. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 8. tohto rozhodnutia, že žalovaný nemôže vychádzať výlučne z informácie Audítora, podľa ktorého predmetné výstupy sú chránené právami duševného vlastníctva Audítora ako autora, súd vyhodnotil ako dôvodnú.

Podľa názoru správneho súdu, záver o autorskoprávnej ochrane výstupov musí byť výsledkom dokazovania a to splnením materiálnych podmienok autorskoprávnej ochrany v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku a následného vyhodnotenia vykonaného dokazovania v správnej úvahe o tom, na základe akých skutočností a právneho titulu je Audítor autorom diela, v čom spočíva sila vyjadrenia Audítora, ktorý v rámci administratívneho konania na požiadanie žalovaného o súhlas so sprístupnením informácií, nedal súhlas so sprístupnením žiadateľom požadovaných informácií z dôvodu, že tieto sú chránené právom duševného vlastníctva. Žalovaný v odôvodnení svojich rozhodnutí vôbec neuviedol, aké konkrétne právo duševného vlastníctva je chránené pri jednotlivých výstupoch a to nielen vo vzťahu k zákonu č. 618/2003 Z.z., ale aj vo vzťahu k Rámcovej zmluve a Realizačnej zmluve, v ktorých, v súvislosti s vyhotovením výstupov, nie je žiadna zmienka o ochrane práv duševného vlastníctva, hoci z logického významu predmetných výstupov je zrejmé, že výstupy boli vyhotovené za účelom ďalšieho spracovania. Za takýchto skutkových okolností mal žalovaný dôsledne v svojich rozhodnutiach odôvodniť, prečo nesúhlas Audítora so sprístupnením

požadovaných informácií vyhodnotil za natoľko zásadný, že žiadostiam žalobcu nevyhovel a že požadované informácie sú chránené právom duševného vlastníctva Audítora.

Na tomto mieste správny súd dáva do pozornosti žalobcu v súvislosti s námietkou uvedenou v odseku 11. tohto rozhodnutia, že priamo zákonodarca v § 11 ods. 1 písm. c) ZoSPI dáva možnosť povinnej osobe vyzvať oprávnenú osobu, v procese posúdenia žiadosti o sprístupnenie informácií, či na sprístupnenie informácií udeľuje súhlas. Samozrejme za predpokladu, že ide o autorské dielo, ktoré požíva ochranu duševného vlastníctva.

69. V závere správny súd dodáva, že nevyhnutnosť každého obmedzenia resp. nesprístupnenia práva na informácie, musí byť riadne a presvedčivo preukázaná. Overenie tejto nevyhnutnosti v demokratickej spoločnosti znamená zaoberať sa otázkou, či takýto zásah je odôvodnený naliehavou spoločenskou potrebou, či zásah bol primeraný sledovanému legitímnemu cieľu a či dôvody, z ktorých orgány verejnej správy vychádzali pri obmedzení resp. nesprístupnení práva na informácie sú relevantné, dostatočné a presvedčivo zistené (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Klein proti Slovenskej republike, 2006 a rozhodnutie Nilsen a Johnsen proti Nórsku, 1999). Z uvedeného je zrejmé, že vždy je nutné jednoznačne zistiť nevyhnutnosť a konkrétne dôvody vedúce k obmedzeniu práva na informácie a posúdiť, či by obmedzením tohto práva nedošlo k neprimeranému ohrozeniu záujmov chránených inými predpismi, alebo zásahu do práv iných osôb. Právna norma nemá obmedzovať základné práva a slobody viac, než je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa.

70. V rámci odôvodnenia súd sa nezaoberal všetkými námietkami s odkazom na princíp, že súd nemusí dávať odpoveď na všetky otázky nastolené žalobcom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (nález Ústavného súdu SR pod II.ÚS 193/2012-14 z 19.03.2013 „... odôvodnenie rozhodnutia nemusí reagovať na každú vznesenú námietku, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti ako i právny rámec na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané ...“).

71. Krajský súd v Bratislave s poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a rozhodnutia vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami, ako nesprávne právne posúdené, nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené podľa § 191 ods. 1 písm. c) a d) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný je viazaný právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozsudku (§ 191 ods. 6 SSP) a bude povinný vo veci konať a na základe indícií súdu vo veci opätovne rozhodnúť.

72. Podľa § 193 SSP, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o nesprístupnení informácie vydaného podľa osobitného predpisu správny súd môže uložiť žalovanému, aby v lehote určenej správnym súdom uviedol dôvody, pre ktoré nemožno požadovanú informáciu sprístupniť. Ak sa nepreukáže existencia dôvodov na nesprístupnenie informácie, správny súd v rozsudku uloží osobe povinnej sprístupňovať informácie podľa osobitného predpisu povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu.

73. Žalobca v žalobnom návrhu okrem iného žiadal, aby súd uložil žalovanému sprístupniť žalobcovi výstupy uvedené v odseku 4. tohto rozhodnutia. Správny súd s poukazom na dôvody, pre ktoré zrušil napadnuté rozhodnutia (nesprávne právne posúdené, nepreskúmateľné), nevyhovel návrhu o uložení žalovanému sprístupniť požadované informácie.

IX. Trovy konania.

74. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 167 v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

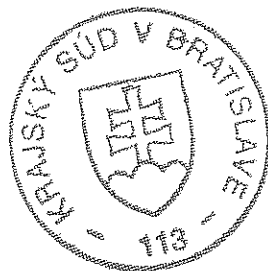
75. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP, § 145 ods. 2 písm. c/ SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

V Bratislave dňa 27. februára 2020

JUDr. Otília Belavá
predsedníčka senátu

Mgr. Marián Degma
člen senátu

JUDr. Andrea Krišková
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Martina Myslíková

← SPÄT

adresát je neznámy

zásielka neprevzatá v odbernej lehote

adresát zomrel

adresát nezaslúhnutý

adresát požiadat o doposielanie

nedostatočná adresa

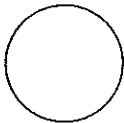
Dátum vrátenia: _____

PRÍJATE DŇA:
 06. MAR. 2020
 NE OFA

Odosielateľ

Krajský súd v Bratislave
Záhradnícka 10
813 66 Bratislava

Denná pečiatka
podacej pošty

Miesto pre vyplnené

POŠTOVNÉ ÚVEROVANÉ

810 07 Bratislava 17

5 MAR. 2020

2,42

Adresát (Pri tlačí na laserovej alebo atramentovej tlačiarňi nutné vyplniť!)

JUDr.

Peter Kubina

Štefánikova 15

811 05 Bratislava

UZ

OA182819154SK

OA182819154SK

4/OLEB/2010

